

Olyckan fördjupade kallelsen

Mikael Alfvén har sedan tidigaste ungdomsår varit en engagerad evangelist med stora delar av världen som arbetsfält. Han har under åren besökt ca 55 olika länder.

Sommaren 2007 råkade han ut för en bilolycka som såg ut att sätta stopp för hans livsuppgift. Efter tortyrliknande smärta och lidande är han tillbaka i uppgiften med ny glöd och passion.

Mikael Alfvén hade över 20 år bakom sig som evangelist, inte bara i Sverige utan över stora delar av världen. Mitt i livet, med en intensiv arbetsperiod bakom sig, hade han just inlett sin semester. Nu hade han lovat sina barn att stänga av mobilen och bara ägna sig åt att koppla av med familjen. Han satt med barnen i bilen på motorvägen när han såg en bil kryssa livsfarligt mellan filerna.

– Jag tänkte att fortsätter den sådär kommer det att gå illa. Jag hann knappt tänka tanken förrän vår bil blev påkörd bakifrån i 110 km/tim. I kollisionsögonblicket vred jag huvudet bakåt för att se om barnen var fastspända i baksätet. Direkt efteråt kände jag en intensiv smärta på höger sida av nacken och läkaren som undersökte mig kunde konstatera en allvarlig whiplash-skada. När han fick höra att jag reste ca 200 dagar/år sa han att jag omöjligt kunde fortsätta med det utan måste göra något annat. När jag förtvivlat berättade detta för min kloka fru, sa hon: Det är vad *han* säger det...

Det yttrandet blev ändå som en strimma hopp mitt i hopplösheten. Under tiden fortsatte Mikael Alfvéns organisation, Mission Good News, att anordna kampanjer i länder som ännu inte nåtts av evangeliet. Men värken blev allt värre och Mikael plågades av intensiv smärta dag och natt. Trots att han tog mycket stark medicin sov han inte på flera månader. Överallt dit han åkte fick han se märkliga under i människors liv, när han betjänade med förbön. Men själv satt han efter mirakelmötena på sitt rum och grät av smärta.

– Visst hände det att jag tänkte tanken: Tänk en liten stund på mig också! Men ibland finns det ingen logik i det som händer oss, och den här situationen var ingenting jag anklagade Gud

för. Mitt i allt detta vände jag mig till Herren på ett djupare sätt och överlät hela mitt liv till honom. Eftersom jag kände mig så totalt utlämnad blev jag desto mer beroende av Guds nåd. Jag minns speciellt två upplevelser under denna tid, dels i Pakistan, dels i ett land i Afrika. Båda gångerna låg jag i sängen med svåra smärtor när Guds godhet och nåd bara sköljde över mig. Mitt i det onda och jobbiga kände jag hur Gud var med mig och styrkte mig.

Situationen blev dock alltmer ohållbar och Mikael tog kontakt med en svensk läkare, med praktik i USA, och expert på denna typ av skador. Denne läkare praktiserar en mycket omdiskuterad, tortyrliknande metod att behandla whiplash-skador. Han jobbar helt utan bedövning och patienten styr operationen genom sina reaktioner när läkaren trycker på olika fält i det skadade området.

– Läkaren började sin behandling och varje gång han rörde vid min skadade nacke skrek jag rakt ut. Efter ca en timmes närmast outhärdligt lidande var jag alldeles slut. Är du klar? frågade jag desperat, och läkaren svarade: 'Vi har knappt börjat vår resa än'. Då var det som om luften gått ur mig och jag kunde bara inte mobilisera mer kraft. Jag kände mig som den mest ensamma och utlämnade personen i världen.

I det ögonblicket kändes Gud långt borta och Mikael bad jag inom sig: 'Gud, ge mig kraft en enda gång till i livet'. Plötsligt hörde han en röst inom mig: 'Min son fick ingen bedövning när han gick till Golgata kors. Se på honom'!

– Då tänkte jag på allt lidande Jesus fick utstå för en hel värld och fick då distans till det som jag själv gick igenom. Jag kände att tron hjälpte mig, jag fick ny styrka och nytt mod. Efter ännu några timmars olidligt tuff behandling kände jag att något hade hänt. Jag kunde lyfta huvudet igen. Det var en otrolig skillnad, som om ett ton hade lyfts bort från mina axlar.

Idag är Mikael så gott som helt återställd, jämfört med när det var som värst är det en skillnad som natt och dag. När han ser tillbaka på den svåra tiden konstaterar han att det han gått igenom lagt till en helt ny dimension i hans möte med människor.

– Jag har fått en större förståelse för alla fysiskt och psykiskt lidande människor, som kommer till mina möten. När jag är engagerad i förbön känns det ofta som om hjärtat slits ur kroppen. I alla lägen vill jag förmedla att Gud är trofast, även om vi inte fattar allt. Fakta förändras inte av omständigheterna, utan Gud är god i alla livets faser.

Kort om Mikael Alfvén:

Född var och när: I Göteborg 1967

Familj: Ing-Marie & fyra underbara barn

Bakgrund: Evangelist sedan mer än 25 år tillbaka

Fritidsintresse: Att vara på havet

Säger om sig själv: Försöker alltid göra mitt bästa

Föredöme: Billy Graham

Motto: Allt är möjligt

Mindre känd talang: Färg & inredning

Intervju: Börje Norlén